

skulde gøre det økonomisk fordelagtigere for Kommunerne i Stedet for at gaa til private Plejehjem at anbringe Børnene paa de billigere Børnehjem. Derpaa har jeg tænkt baade under den Forhandling i Finansudvalget, som jo endnu ikke er til Ende, og ogsaa her i Gaar, da jeg talte om, at det maatte stilles som Betingelse for forhøjet Statstilskud, at man samtidig sætter Betalingen op for Børnene, det være sig fra Kommuner eller private. Som jeg sagde i Gaar, er Sagen ikke drøftet ud i Finansudvalget, og derfor taler jeg væsentlig paa egne Vegne. Men jeg finder, da Sagen er rejst, Anledning til paa ny at understrege, at Statstilskud til Børnehjem ikke skal være et Tilskud, som gør det billigere eller fører med sig, at man ikke forhøjer Betalingen paa Børnehjemmene, tværtimod. Det vilde jo være det samme som at sige til Kommunerne, at hvis de ville have Børnene paa Børnehjem, kunne de faa det billigere der end i de private Plejehjem. Og jeg er ikke enig i de Betragtninger, Socialdemokraterne hævde, at det gælder om at samle saa mange Børn som muligt paa de offentlige Opdragelsesanstalter. Tværtimod, jeg mener, vi skulle væk fra at have Børnene paa Børnehjem og Opdragelsesanstalter, disse ganske ufortalte. Mange af dem ere udmærkede, navnlig af Børnehjemmene; men dette, at man skal have saa mange Børn sammen, gør, at de ere ikke saa heldige for Børnene, som naar man kan faa dem anbragte i gode Plejehjem. Jeg synes, jeg hellere vil være med til at ofre noget rigeligere af Statskassen ogsaa foruden det, der skal ofres af Kommunekasserne, for at der kan blive saa mange flere anbragte saa meget billigere paa private Plejehjem.

Foranlediget af de Udtalelser, der nu kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) angaaende Spørgsmaalet om Husholdningskonsulenten, hvori han nævnte, at der kunde være flere Omraader, hvor det samme gjaldt, at det ikke var heldigt, at den Mand eller den Kvinde, der skulde føre et vist Tilsyn og udøve Konsulentvirksomhed, selv havde en tilsvarende Virksomhed, skal jeg sige, at jeg er fuldstændig enig i disse Betragtninger, og det udtalte jeg ogsaa i Gaar. Af andre Omraader nævnte det ærede Medlem f. Eks. Sløjdomraadet. Jeg vil ikke blot for mit Vedkommende, men jeg tror, jeg i den Henseende kan tale paa hele Finansudvalgets Vegne, udtale, at der er Enighed med det ærede Medlem angaa-

ende Tilsynet med Sløjden. Men jeg kan gaa endnu videre og sige, at det samme gælder f. Eks. ogsaa Tilsynet med Handelskolerne. Dette hører jo nu ganske vist ikke ind under dette Ministerium, men da det ærede Medlem har fremdraget et Omraade foruden Husholdningsskolerne, hvor han mener det er uheldigt, at vedkommende Konsulent har en tilsvarende privat Virksomhed, har jeg dog villet nævne dette tredie Sted her, hvor det samme gælder, idet jeg mener, det kan være en Trøst for vedkommende Konsulent at vide, at der ogsaa er andre Omraader, hvor det er lige saa galt. Man plejer jo at sige, at fælles Skade trøster. Derfor nævner jeg dette, idet det maaske ogsaa kunde trøste en Smule, at det samme gælder flere Steder.

K. M. Klausen: Da jeg havde Ordet i Gaar, glemte jeg at nævne et Ændringsforslag, som er stillet fra Socialdemokratiets Side, vedrørende en Pension til forhenværende Opsynsmand J. P. Jensen ved Jellinge Seminarium. Til denne Mand er der foreslaaet en Understøttelse af 300 Kr., og vi have foreslaaet at sætte denne Understøttelse op med 100 Kr., altsaa til 400 Kr. Grunden til, at vi have gjort det, er, at vi mene, at denne Mands Forhold ere saa daarlige, at Staten ikke vel kan være bekendt at byde ham saa ringe en Understøttelse. Det hedder om ham i Anmærkningerne, at „han er delvis lam og er fuldstændig ude af Stand til at erhverve noget, hvorfor han lever i stor Trang.“ Manden har haft Understøttelse i en halv Snes Aar, fordi han — det var vist i 1896 — blev ramt af et apoplektisk Tilfælde, saa han blev lam i den ene Side, og det oplystes den Gang, at han havde Hustru og to Børn at ernære. Jeg synes derfor, at det er alt for lidt at indstille en saadan Mand til en Understøttelse af 300 Kr. Det er dog umuligt, at en Mand, der er lam og fuldstændig ude af Stand til at erhverve noget, kan faa Ophold for sig og Familie for en saa ringe Sum. Vi have derfor fra vor Side foreslaaet at forhøje denne Understøttelse med 100 Kr.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger vedrørende Forhandlingen om Aftenskolerne. De Bemærkninger, jeg har at gøre, kunne have Adresse baade til den højtærede Minister, til den ærede Ordfører og til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), som alle have været inde paa at omtale dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører mente, at det var en kolossal